

DOOR STROMEN EN VLAMMEN

Er zijn veel kinderen, jongens en meisjes, die in hun jonge jaren zich niet schaamden om naar voren te komen en de Heere Jezus Christus te belijden. God zegene de kinderen! Ik verheugde me in hen. Ik ben er zeker van dat de kerk zich er nooit voor zal hoeven te schamen dat ze hen toegelaten heeft. Zij zijn tenminste niet laf: ze scheppen er een ernstig behagen in onder Gods volk te worden geteld en beschouwen het als een eer verbonden te worden met Christus en Zijn kerk. Schaamt u, ouderen, om uw terughoudendheid! Wat mankeert u, dat kinderen en zuigelingen moediger zijn dan u? Bij de liefde die u Christus toedraagt, beveel ik u te voorschijn te komen en Zijn naam te belijden onder dit verkeerde en verdorven geslacht.

Is het waar? Aanvaard dan met blijdschap de beproeving die komt. Deins niet terug voor de vlammen. Wees er van overtuigd dat door goddelijke genade geen verlies, geen kruis, geen schande of lijden u tot een lafaard zullen maken. Zeg zoals de heilige jongemannen: "Wij hebben niet van node u op deze zaken te antwoorden." Ze bogen niet voor de koning en zeiden niet: "Wij smeken u, werp ons niet in de vurige oven. Laat ons met u te rade gaan, o koning, opdat we met u tot een vergelijk komen. Er is misschien een manier dat we u kunnen behagen en toch onze godsdienst handhaven." "Nee", zeiden ze, "wij hebben niet van node u op deze zaken te antwoorden. Zal het zo zijn, onze God, dien wij eren, is machtig ons te verlossen uit de oven des brandenden vuurs, en Hij zal ons uit uwe hand, o koning! verlossen.

Maar zo niet, u zij bekend, o koning! dat wij uwe góden niet zullen eren, noch het gouden beeld, dat gij hebt opgericht, zullen aanbidden." Lieve vrienden, laten wij bereid zijn te lijden om Christus' wil. Sommigen zullen zeggen: "Wees niet onvoorzichtig." Het is altijd verstandig om uw plicht te doen, maar tegenwoordig zien we te weinig van de deugd die de bijnaam "onvoorzichtigheid" heeft. In deze koude, berekenende, zelfzuchtige tijden zou ik graag een demonstratie van ouderwetse onvoorzichtigheid zien. Ach, waren de dagen van ijver, de dagen dat het gewin van Christus de mensen dierbaarder was dan hun leven, er maar weer! De mensen gaan eerst zitten berekenen wat het hen zal kosten om het goede te doen, ze overwegen hun handelwijze als een zaak van winst en verlies en noemen zulke verdorven berekeningen voorzichtigheid.

Het is louter zelfzucht. Doe het goede, al kost het u uw leven. Waar zou Engeland geweest zijn als de mannen die onze vrijheid verwierven in vroeger tijden met de wereld handel hadden gedreven omdat ze er beter van wilden worden? Als ze hun eigen leven hadden gered zouden hun zielen verloren zijn gegaan en zou Gods zaak in Engeland te gronde zijn gericht. Men heeft Christus niet lief wanneer men Hem niet meer liefheeft dan al het andere. Ach, waren er maar mensen met principes, die van geen verlies weten dan het verlies van hun geloof en die geen winst zoeken, maar alleen de eer van God! Laat dit uw keuze zijn:

*"Al leidt mij Jezus door stromen en vlammen,
ik zal Hem volgen waar Hij ook gaat."*

U zult misschien veel door Christus verliezen, maar u zult ook veel door Hem winnen. U zult verliezen voor de tijd, maar winnen voor de eeuwigheid: het verlies is vergankelijk, maar de winst eeuwigdurend. Door Christus zult u een winnaar zijn, ook al gaat u naar de hemel langs een weg van vervolging, armoede en laster. Maak u geen zorgen over de weg: het einde zal het helemaal goed maken. De schatten van Egypte zijn slechts schuim vergeleken met de rijkdom van de eeuwige zaligheid. Als u waarlijk Christus zó wilt volgen, reken dan op redding. Nebukadnezar mag u dan in het vuur brengen, hij kan u daar niet houden, noch kan hij het vuur u laten verbranden. De vijand werpt u er gebonden in, maar het vuur zal uw banden losmaken en u zult vrijelijk wandelen tussen de gloeiende kolen. Door uw verliezen zult u winnen, doordat men u nederwerpt zult u opstaan. Veel welvarende mensen hebben hun tegenwoordige positie te danken aan het feit dat ze oprecht waren toen ze nederig werk hadden. Ze waren eerlijk, voor een moment mishagden ze hun werkgevers, maar verwierven op het laatst hun achting.

Toen Adam Clarke leerjongen werd en zijn meester hem liet zien hoe hij de stof moest uitrekken als het wat te kort was, kon Adam het niet over zijn hart verkrijgen het te doen. Zulk een dwaze jongen moet weer naar zijn moeder gestuurd worden; en zijn godvruchtige moeder was blij dat haar jongen zo dwaas was dat hij zich niet verlaagd had tot een oneerlijke streek. U weet wat er van hem geworden is. Hij zou misschien zijn weg gemist hebben als hij zich niet in zijn jeugd al aan zijn principes gehouden had. Uw eerste verlies kan een levenslang gewin zijn. Beste jongen, je mag dan van je werk ontslagen zijn, maar de Heere zal de vloek in een zegen veranderen. Als alles gemakkelijk gaat zou je er qua karakter op achteruit kunnen gaan en door iets verkeerd te doen zou je kunnen leren meer en meer verkeerd te doen en zodoende je rechtschapenheid verliezen en

daarmee ook de kans op beter werk. Doe het goede om Christus' wil, zonder op de gevolgen te letten, dan zullen de gevolgen goed genoeg zijn.

